

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

3143

Vragen van het lid **Fritsma** (PVV) aan de Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie over *het vereiste inburgeringsexamen voor gezinsmigranten* (ingezonden 10 juli 2015).

Antwoord van Staatssecretaris **Dijkhoff** (Veiligheid en Justitie) (ontvangen 26 augustus 2015). Zie ook Aanhangsel Handelingen, vergaderjaar 2014–2015, nr. 3073

Vraag 1

Bent u bekend met de uitspraak van het Europese Hof van Justitie dat Nederland vaker vrijstelling aan gezinsmigranten moet geven voor het afleggen van het inburgeringsexamen¹?

Antwoord 1

Ja.

Vraag 2 en 3

Erkent u dat dit nu al de zoveelste keer is dat de Europese Unie een streng(er) toelatingsbeleid voor migranten dwarsboomt?

Kunt u garanderen dat het huidige gezinsherenigingsbeleid niet verder wordt uitgehouden vanwege deze uitspraak?

Antwoord 2 en 3

Het Kabinet staat voor een restrictief gezinsmigratiebeleid dat gericht is op succesvolle integratie. Uiteraard houdt het Kabinet zich wel aan de kaders die door het Europees recht worden gesteld. De Europese regelgeving komt tot stand met inbreng vanuit alle betrokken lidstaten. Bij de implementatie van Europese regelgeving heeft de Nederlandse regering altijd oog voor de toepassing daarvan in de Nederlandse context. Op Europees niveau blijft de inzet erop gericht om hierover de best mogelijke afspraken te maken. Op dit moment beraadt het Kabinet zich op de consequenties van de uitspraak.

¹ <http://curia.europa.eu/jcms/upload/docs/application/pdf/2015-07/cp150078nl.pdf>

Vraag 4

Bent u inmiddels bereid, zolang Nederland nog bij de Europese Unie is aangesloten, te zorgen voor een «opt-out» op het gebied van immigratie en asiel, zodat Nederland niet langer gebonden is aan de veel te softe Europese regels op dit gebied? Zo nee, waarom niet?

Antwoord 4

Ik verwijs u naar mijn eerdere beantwoording in de brief van 21 mei 2014.² Denemarken, het Verenigd Koninkrijk en Ierland hebben een uitzonderingspositie op het terrein van immigratie en asiel bedongen voordat deze lidstaten konden worden gebonden aan de EU-wetgeving ter zake. Indien een andere lidstaat een uitzonderingspositie wenst te verkrijgen kan dat alleen wanneer het EU-verdrag hiertoe zou worden aangepast. Alle lidstaten moeten akkoord gaan met die verdragswijziging en deze moet ook in alle lidstaten geratificeerd worden. Dit is geen realistische weg en daarmee is een Nederlandse opt-out op het gebied van immigratie en asiel niet opportuun.

² Aangangsel Handelingen, vergaderjaar 2013–2014, nr. 2019.